

280

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 26 września 1960 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 października 1958 r. w sprawie określania kwalifikacji fachowych do sporządzania projektów w budownictwie w zakresie specjalności nie objętych przepisami prawa budowlanego oraz sposobu ich stwierdzania.

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o pozwoleniach na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie (Dz. U. Nr 44, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 października 1958 r. w sprawie określania kwalifikacji fachowych do sporządzania projektów w budownictwie w zakresie specjalności nie objętych przepisami prawa budowlanego oraz sposobu ich stwierdzania (Dz. U. Nr 66, poz. 328) dodaje się nowy pkt 4 w następującym brzmieniu:

„4) w uzasadnionych przypadkach do wykonywania projektów dróg lokalnych — ukończenie szkoły technicznej typu licealnego z tytułem technika drogowego albo posia-

danie pół dyplomu wyższej szkoły technicznej na wydziale o kierunku budowy dróg i przynajmniej 5 lat praktyki zawodowej, w tym 4 lat na stanowisku technicznym oraz 1 roku praktyki w projektowaniu w zakresie budowy dróg, za każdorazową zgodą wydziału budownictwa prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej wyrażoną w porozumieniu z wydziałem komunikacji.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *St. Pietrusiewicz*

281

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 października 1960 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw oraz zastosowania przez Wielką Brytanię do niektórych terytoriów niesamodzielnych Konwencji (nr 87) dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych, przyjętej w San Francisco dnia 9 lipca 1948 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 14 Konwencji (nr 87) dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych, przyjętej w San Francisco dnia 9 lipca 1948 r. (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 125), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Rumunia	dnia 28 maja	1957 r.
Albania	dnia 3 czerwca	1957 r.
Węgry	dnia 6 czerwca	1957 r.
Tunis	dnia 18 czerwca	1957 r.
Egipt	dnia 6 listopada	1957 r.
Luksemburg	dnia 3 marca	1958 r.
Włochy	dnia 13 maja	1958 r.
Panama	dnia 3 czerwca	1958 r.
Jugosławia	dnia 23 lipca	1958 r.
Gwinea	dnia 21 stycznia	1959 r.
Bulgaria	dnia 8 czerwca	1959 r.
Argentyna	dnia 18 stycznia	1960 r.
Peru	dnia 2 marca	1960 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy zostały zarejestrowane następujące deklaracje Wielkiej Brytanii:

dnia 19 czerwca 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie postanowień powyższej Konwencji w imieniu Federacji Indii Zachodnich (Trinidad), Malty i Nigerii bez zmian oraz w imieniu Sierra Leone z następującymi zmianami:

Artykuł 2: Związek zawodowy, określony wewnętrznym ustawodawstwem, nie może być utworzony, jeżeli według opinii władzy publicznej istnieje już związek zawodowy właściwie reprezentujący odnośne interesy.

dnia 19 czerwca 1958 r. deklaracje stwierdzające stosowanie postanowień wymienionej Konwencji do terytoriów niemietropolitalnych:

Adenu bez zmian oraz do Gujany Brytyjskiej i Gibraltaru z następującymi zmianami:

Gujana Brytyjska —

Artykuł 4: Zgodnie z obecnym prawem unieważnienie rejestracji związku zawodowego przez władzę administracyjną pociągające za sobą jego rozwiązanie może być przedmiotem odwołania do Sądu Najwyższego z wyjątkiem niewielkiej ilości określonych przypadków.

Gibraltar —

Artykuły 2 i 3: Istnieją pewne prawne ograniczenia funkcji, które cudzoziemcy mogą wykonywać jako członkowie związków zawodowych.